

MĚSÍČNÍK BUBENEČSKÉ FARNOSTI

BŘEZEN 2023 090

GOTHARD

+Bubeneč

Vážení a milí farníci, když jsem před rokem na jaře zjistil, že mohutný smrk, který již léta stojí na kostelní zahradě, je napaden mšící smrkovou tak mohutně, že kmen již nemá sílu vyhnat nové větvičky, případně na nich udržet zdravé zelené jehličí, bylo mi ho líto. Podobně jako v evangeliu jsem si říkal, že by bylo dobré a vhodné mu dát ještě šanci, jestli se během léta nevzpamatuje a nenabere nové živiny. Podobně jako u všeho živého se však i u stromů projeví věk: zdá se, že imunita našeho stříbrného smrku již nebyla tak silná, aby byl schopen se z této nákazy dostat. Kromě toho, že již nebude krásnit svým větvovým okolím kostela i fary během celého roku, usychající strom, zejména když má mělké kořeny, začíná být nebezpečný i hrozcím pádem. Stejně jako před dvěma léty se z ničeho nic ulomila půlka hlohu před kostelem a naštěstí zničila pouze naši vývěsku, nikdo z lidí v tu chvíli na chodníku v těchto místech nestál ani nekráčel.

V předchozích dnech nás tedy čekalo kácení. Kromě vysokého smrku a rozpůleného staříckého hlohu u bočního vchodu přišel na řadu i jírovec, jenž se rovněž před mnoha lety jako nálet uchytil jen pár centimetrů u kostelní zdi, jejíž stabilitu dnes již ohrožuje natolik, že pražští památkáři s cílem uchovat komplex kulturní památky, již je areál našeho kostela i s přílehlým pozemkem, vydali souhlas s jeho vykácením bez náhrady. Hloh vystřídá mladý hloh stejného druhu a smrk, který zřejmě kdosi jen tak vysadil po vánoční době na pozemku farnosti a jenž do tohoto prostředí nezapadá, bude nahrazen adekvátní dřevinou, která se v okolí far původně bezesporu nacházela, a tou je ovocný strom, v našem případě jsme zvolili hrušeň, rezistentní proti rzi hruškové.

Stromy jsou pokáceny, čeká nás však zpracování dřeva, větvíček a jejich odklizení, i to bude

součástí nejbližší společné brigády. Brigáda není pomoc knězi, jde o společné vyjádření sounáležitosti, které by mělo být pro farnost charakteristické natolik, že by se od nás mohly, či dokonce měly učit i světské komunity. Chápu, že věta typu: „nepotřebuji být vzorem“, nebo dokonce „netoužím po tom, aby si ze mě někdo bral příklad“ může vyznívat skromně a pokorně. Jenže zároveň poukazuje na naši neznalost Bible: jde o skromnost či pokoru na nepravém místě, tu máme projevovat jindy a jinak. Pokud jsme povinni jít příkladem, tak je to především v tomto ohledu: jak fungují naše vzájemné vztahy, jak se umíme starat nejen o to, co je moje, ale i o to, co je společné, případně i o to, co patří někomu jinému, a to navíc bez nároku na odměnu, plat či pochvalu. Ježíš nás probouzí z letargie a neochoty, když nás trojnásobně (sic! – v biblickém výkladu jde o symboliku, že je tato výzva nejen důležitá, ale dokonce Boží, a to pod hrozbou sankce) přirovnává ke světlu, které má svítit, kvasu, který má prokvasit těsto, jakož i soli, která – i když jí bude málo – bude znát už při drobném ochutnání. A ta sankce? Pokud tím nebudeme, jsme k ničemu, pouze k vyhození a pošlapání. Jako sůl, která ztratila svou slanost, jako kvásek, který přestal působit, a jako světlo, postavené někam pod postel...

Když tedy někdy v kostele uslyšíte výzvu či prosbu o zapojení se do společné brigády, moc prosím, abychom si přeorganizovali čas tak, abychom mohli spolu něco udělat. Co bude potřeba: někdy nám to připomene pověřený farník, jindy se stačí porozhlédnout a vidět: plevel ve dlažbě, kamení v půdě, popadané dřevo, znečištěné schody, zarostlé okolí zmíněné vývěsky.

Ne, neudělá se to ani samo, ani nějaká zaplacená firma, ani vyvolená farní elita. Když se to nenaučíme dělat my sami a když k tomu nepovedeme mládež a děti, ponese me před Božím soudem zodpovědnost za to, zda ještě bude víra na zemi, když nastane konec. Protože nebude živá farnost a nebude kam utéct. A když nebude živá farnost, nebudou ani kněží, kteří by hlásali evangelium. A vlastně ztratí smysl své existence nejen křesťanství, ale i lidstvo jako takové. Stane se solí, kterou čeká vyhození, stromem, jenž je odsouzen k vykácení...

P. Miler

Milí farníci,

v polovině února jsme vstoupili do letního semestru, který svým rychlým příchodem po skončeném zkouškovém období připomněl svou základní charakteristiku, kterou je jeho bytostná zbrkllost. Půst uteče, proženou se Velikonoce, a tak v podstatě už teď stojíme na prahu letního zkouškového období.

Já se ale, dokud je to ještě možné, vrátím do února, kdy jsem po dokončení zkoušek opět po roce odjel do novodvorského kláštera a strávil tam celý týden.

Ačkoli ještě v prosinci jsem podobný pobyt neplánoval, přišel pak vzhledem k rovnou několika okolnostem víc než vhod. Po vypjatém měsíci jsem si potřeboval nejen po všech stránkách odpočinout. Ale předně jsem měl hned několik významných témat, která jsem potřeboval v tichu nahlédnout. Nejprve ve svých vlastních smyslech a ve své duši a pak pochopitelně v Bohu, koneckonců to jde ruku v ruce a hlasy vlastního nitra se doplňují s tím Jediným.

Okruhy ani jejich často jen dílčí závěry není teď nutné víc přibližovat. Snad jen, že jsem se mimo jiné začal připravovat na samotné přijetí služby lektora, ke které jsme byli v průběhu podzimu přibližováni a která by nám měla být udělena pravděpodobně už v první půlce března. Tuto službu bych rád příští měsíc spolu se službou akolyty alespoň trochu přiblížil v dalším pokračování roční série o semináři.

Přesto bych se s vámi chtěl alespoň o něco málo podělit. Chtěl bych vás povzbudit radostí a pokojem, které jsem z Boží milosti při tomto požehnaně stráveném pobytu dostal. Těžko se mi hledají ta pravá slova. Frázím se určitě také nevyhnu, ale věřím, že kdo má uslyšet, uslyší. Ačkoli naše denní zkušenost se nám někdy snaží vnutit opak, jsem skutečně přesvědčen a postupně více a více můžu zakoušet, že Boží království je opravdu přítomné na tomto světě. Je třeba trpělivě hledat, a když se nechá spatřit, tak se nebát dát se do jeho služeb. Ta námaha stojí za to, protože jediné pak člověk nalezne naplnění a pokoj srdce.

Praxe během roku

Jedním z úkolů, které až na mimořádné případy během roku máme, jsou praxe. Jen pozor, nemám na mysli letní praxe, o kterých jste už mohli slyšet a o kterých bude ještě řeč později.

Praxe během akademického roku nejsou nijak předepsané, záleží na každém, jak je pojme. Seminarista může iniciativně přijít s vlastním nápadem nebo volit některou ze zajetých možností. Těmi je většinou výuka náboženství v některé farnosti nebo na církevní škole, příprava ke svatostem nebo třeba pomoc sestřím při práci s bezdomovci.

Výborným zázemím, které podle mého soudu by šlo využít ještě více, je svatovojtěšská farnost, která spadá pod funkci rektora semináře. Já tak například letos, vzhledem k okolnostem tak pod vedením Boží Prozřetelnosti, pomáhám s vedením staršího společenství mládeže, které se nově oddělilo od mladších.

Člověk by si někdy možná až rád postěžoval, že tyto praxe jsou další položkou v už tak dost nabitěm týdenním programu. Nicméně z vlastní zkušenosti musím ocenit mnohé klady, které tento úkol přináší. V první řadě je to další zkušenost, kterou člověk získává, a nechává-li se proměňovat, je to i další nástroj, kterým si ho Pán může připravovat na práci na své vinici. Navíc přináší do někdy až sterilního života v semináři nové tváře a změnu prostředí spolu se vzájemným povzbuzením, zvláště když přes všechny těžkosti, které nosí, vidí jejich zápal, otevřenost a snahu růst.

Bezpečnostní systém v kostele sv. Gotharda Na přelomu ledna a února proběhla v kostele kompletní rekonstrukce starého bezpečnostního systému, instalovaného před cca 20 lety. Po schválení záměru ekonomickou radou byla svěřena tato práce firmě P.A.S. system s. r. o., která zajišťuje pravidelný servis systému a zodpovídá za jeho funkčnost.

Systém hlídání objektu je založen na citlivě umístěných bezdrátových čidlech, jejichž signalizace je soustředěna do ústředny, vysílající okamžitý signál při jakémkoli neočekávaném pohybu v kostele, sakristii či na kůru, a to nejen zvukovým signálem sirény, ale i odesláním SMS na vybraná telefonní čísla. Všichni, kteří mají klíče od kostela a povolený vstup do objektu, byli v uplynulých dnech proškoleni, aby nedocházelo k falešným alarmům, k jejichž výjezdům se bezprostředně vydává bezpečnostní služba, aby nejen zkontrolovala objekt, ale také zajistila případného pachatele.

Zdokonalení ovládaného systému modernějšími a efektivnějšími metodami bylo provedeno i instalací mobilní aplikace na administrátora systému, jenž může ovládat a kontrolovat jeho funkčnost na dálku, čímž se ušetří řada nečekaných systémových poruch, které byly v minulosti řešeny vždy placeným výjezdem.

Dostatečné zajištění kostela jako chráněného objektu je vyžadováno jak Ministerstvem kultury ČR, které zařadilo náš kostel mezi kulturní památky, tak Pojišťovnou Generali, u níž je náš kostel pojištěný, ale i Arcibiskupstvím pražským jako zřizovatelem farnosti.

Konečná cena: 53.848,- Kč

Děkujeme za finanční dary, díky nimž můžeme nadále investovat do realizace potřebných oprav a rekonstrukcí.

Přiložený QR kód je nastavený na dar 500 a 1000 Kč. Každý dar evidujeme a v lednu příštího roku vydáváme o něm potvrzení.

Pouze díky darům můžeme realizovat i další potřebné plány:

- stavebně-historický průzkum kostela (potřebný pro odstranění černé stavby: přístavku ke kostelu, k němuž jsme jako vlastníci opakovaně vyzýváni již od roku 2018)
- rekonstrukce zvonů a systému zvonění (potřebná pro zprovoznění zvonů a zahájení pravidelného zvonění)
- odvodňovací práce kolem kostela (nutné kvůli propadávajícímu se půdnímu povrchu kolem kostela včetně dlažby a nového schodiště směrem k faře)

Co může udělat pro mír ve světě obyčejný člověk? Nic? Jen čekat, co udělají vlády světa a jak budou reagovat jednotlivé národy na různé národnostní nebo náboženské konflikty? Něco přece jen udělat můžeme. V několikaletém projektu Modlitba za svět putujeme doslova po celém světě: každé první pondělí v měsíci v 17:30 je u Sv. Gotharda sloužena mše za určitou zemi, po níž následuje přednáška, ukončená představením státní hymny. Celý měsíc se pak společně i osobně modlíme na úmysly, týkající se této země. Chceme prosit Boha za bezpečný svět, aby byl místem života nejen pro nás, ale i pro ty, kteří se teprve narodí.

Dominikánská republika

6. března 2023 – 2. dubna 2023

Zatímco obyvatelům státu Dominika se říká Dominičané, těm, kteří žijí v Dominikánské republice, se pro odlišení nazývají Dominikánci. Zatímco o tom prvním státu většina z nás patrně nikdy neslyšela, ten druhý je obecně známý i proto, že se nejeden kolega či soused již pochlubil, že tento turistický ráj navštívil. Nevím, zda opravdu stojí za to vložit značnou (a pro většinu z nás asi i scházející) část peněz do letenek na ostrov Hispaniola, jenž je rozdělen do dvou států. Západní část ostrova, kterou kdysi kolonizovali Francouzi, tehdejší velmoc v obchodování s černošskými otroky, tu východní si ponechali Španělé, kteří ostrov v osobě Kryštofa Kolumba pro Evropany roku 1492 objevili. Dva různé národy, dva různé přístupy k domorodému i kolonizovanému obyvatelstvu měly za důsledek odlišný vývoj historických souvislostí na ostrově. Vzpoura černošských otroků vůči francouzské nadvládě vedla už 1. ledna 1804 k vyhlášení prvního nezávislého, a navíc mimo Afriku zcela černošského státu v Latinské Americe, jímž se stalo Haiti; východní sousedé si sice roku 1821 klidnějším způsobem vyjednali nezávislost na Španělsku, nicméně je vzápětí obsadili a kolonizovali ti, kteří se proti koloniím vzbouřili, a to Haitané. Dominikánská republika tedy roku 1844 paradoxně nevznikla oddělením se od Španělska, ale vysvobozením z nadvlády Haiti. Dvě století od těchto událostí rozdíl mezi oběma státy nejen že nesmazaly, ale dokonce je ještě prohloubily, takže zatímco Haiti je počítáno mezi nejchudší, a co se týče kriminality, také mezi nejnebezpečnější státy světa, Dominikánská republika se chlubí jedním z nejvyšších standardů na západní polokouli a každoročně stoupajícím přílivem turistů z různých částí světa, Českou republiku nevyjímaje.

Jakkoli se místní vláda snaží představit svůj stát jako ideální místo pro dovolenou bohatších Američanů a Evropanů, problémů je v zemi více než dost, a to nejen v rovině politické, ale i sociální a ekonomické. To vše určitě zazní i během večera, věnovaného Dominikánské republice. To, na co pravděpodobně však nezbude mnoho

času, jsou zvláštnosti, o nichž jste možná slyšeli či četli a které nenajdete jinde než právě na tomto ostrově či dokonce pouze v tomto státě. Tak například za kácení jakéhokoli stromu může kdokoli, kdo poruší tento zákaz, platný již od roku 1982, dostat nejen tučnou pokutu, ale po zkráceném řízení pravděpodobně skončí přímo ve vězení, které se v žádném případě nevyznačuje úrovní, na jakou jsou zvyklí naši odsouzení. Z celého Atlantiku právě ke břehům Dominikánské republiky připlouvají každoročně ohrožené druhy velryb, které se tu páří, odrodí mláďata a pak se znovu vrací do vod oceánu.

Ještě snad zbývá dodat, že za svůj název vděčí tento stát dominikánskému rádu, který byl, i přesto, že šlo o Španěly, mezi obyvatelstvem natolik oblíbený, že nikdo neprotestoval, když se země pojmenovala podle nich, a mnohé obce a města ve svém jménu dodnes obsahují svého svatého patrona, jako jsou Panna Maria, svatý Jan, svatý Jakub, svatý Kryštof a pochopitelně svatý Dominik. To mě těší jako katolík. A jako občan mohu tak trochu závidět třeba to, že v této rozvojové zemi se už od roku 2007 vyřizují veškeré úřední záležitosti online, a kdo to neumí, zajde na úřad, kde to za něj pověření pracovníci udělají. A založení firmy trvá průměrně 3 dny. Inu, zdá se, že Česká republika se má co učit i od mnohem chudších zemí...

Večer věnovaný Dominikánské republice

6. března 2023:

17:30 mše svatá s úmyslem za Dominiku; 18:15 prezentace základních informací (*Bruno Siberá*), historických a náboženských souvislostí (*P. Miloš Szabo*) a monitoring současného dění v zemi (*Jiří Václavek*)

Každoročně se v postní době vydáváme na pěší pouť. Nejde o turistický výlet, ale o duchovní putování, jehož součástí je i pokání v podobě půstu a ticha v určitých úsecích trasy. Cílem je darovat Bohu něco ze svého pohodlí jako projev díky za to, co jsme od něho dostali, anebo jako doplnění prosby, na které nám záleží. Nemělo by být výjimkou ani to, že pěší putování přidáme k prosbě za odpuštění svých hříchů. Důvod, proč se v sobotu 25. března 2023 vydáte s námi, nemusíte nikomu sdělovat. Trasu obětavě připravila Klára BENDOVÁ.

Farní pěší pouť
aneb (skoro) všechno, co jste chtěli vědět o pěší pouti, ale báli jste se zeptat...

Co je to vlastně pouť?

Pouť čili putování je zvláštním druhem cesty. Cílem pouti není primárně dostat se na místo, kde potřebujeme být (jako je tomu např. v případě cesty do práce), ale to, abychom byli putováním proměněni. Pouť je v tomto smyslu cesta obrácení. (K Tomu, k němuž chceme směřovat náš život.) Poutníci v dobách raného křesťanství tak přirozeně mířili na místa spojená s životem a smrtí Ježíše Krista, do Svaté země a později také na místa spojená s velkými křesťanskými světci (např. Řím).

Proč „pěší“ pouť?

Ačkoli máme dnes k dispozici řadu efektivnějších dopravních prostředků než chůzi, cesta pěšky k poutím patří stále. Skutečnost, že (často velmi dlouhou a náročnou) cestu nebylo možno nijak urychlit, dávala putujícímu, který upřímně toužil přiblížit se svou poutí Bohu, jedinečný prostor k růstu ve víře v Boží prozřetelnost (dlouho trvající cesta od něj vyžadovala důvěru a odevzdanost do Boží vůle), k prohloubení modlitebního života (putující byl vytržen z každodennosti své práce, která ho často mohla pohlcovat, a měl tak čas i klid na modlitbu) a k přinášení obětí (putování, na něž nemohli být poutníci beze zbytku připraveni a kterou podstupovali často bez jakéhokoli finančního zabezpečení, s sebou vždy neslo řadu obtíží, ostatně jen ujit téměř deset tisíc kilometrů do Svaté země a zpět je pro mnohé z nás nepředstavitelné). Poutníci často konali svou obtížnou pout' jako pokání za hřích, proto se koná

ve svatogothardské farnosti vždy jedna pěší pouť v půstu, většinou explicitně označovaná „kající pěší pouť“.

Jak dlouhá je tradice postních pěších poutí ve farnosti sv. Gotharda?

Nemajíce bohužel pastorační plány minulých století, s jistotou můžeme říci pouze, že od ustanovení otce Miloše místním farářem se postní pěší pouti konají (s jedním výpadkem v roce 2021) každý rok od jara 2017, v roce 2020 byla kající pěší pouť dokonce poslední společnou akcí farnosti před vyhlášením výjimečného stavu a zákazem slavení veřejných bohoslužeb.

Kam se v minulých letech putovalo?

V předešlých letech měli farníci možnost putovat na Svatou Horu, do Říмова, Hájků u Prahy, do Skoků a loni do Sv. Jana pod Skalou. Většina poutních tras měla méně než deset kilometrů, nejdelší pouť do Hájků u Prahy byla celkem šestnáctikilometrová.

Kam poputujeme letos?

Letos zamíříme do Staré Boleslavi po staré mariánské poutní cestě Via Sancta vedoucí původně od Poříčské brány (blízko dnešní zastávky Bílá labuť) až ke staroboleslavskému brodu (dnes mostu Generála Lišky). Od 17. století ji lemovalo čtyřiačtyřicet kaplí, do současnosti se jich ale dochovala méně než polovina. Celá poutní cesta má přes dvacet kilometrů, my ovšem vyrazíme v 8 hodin z Letňan (stanice metra), takže si ji zkrátíme zhruba na šestnáct kilometrů. Kdo by se k nám připojit nemohl, může se zúčastnit alespoň společného slavení mše svaté přímo ve Staré Boleslavi, v kostele Nanebevzetí Panny Marie (ve 13:00).

Milý čtenáři,

v letošní Tříkrálové sbírce se do kasiček u nás ve farnosti vybralo 21 892 Kč. Všem dárcům děkujeme, koledníkům také! Jedním ze záměrů, který z výtěžku bude financován, je zprostředkování sezení s dětským psychologem v diskrétním prostředí bubenečské fary. Dětské psychologové jsou stále častěji vyhledávanou, avšak o to více nedostupnou profesí. Dostat se na sezení je pro mnohé rodiče i děti nemožné, ať už z finančních důvodů rodiny, nebo kapacitních důvodů psychologa. Konkrétní termíny a kontaktní formulář jsou na webových stránkách farnosti.

Co je to duševní zdraví, proč je dobré se o něm něco dozvědět a jak se o něj starat?

Duševní zdraví je důležitou součástí našeho celkového zdraví. Platí, že není zdraví bez duševního zdraví. V souvislosti se současnou mimořádnou dobou pocituje mnoho lidí mimořádné psychické nároky. Tyto nároky je možné dobře zvládnout. Ačkoli nemůžeme změnit některé tíživé aspekty současné situace, můžeme zlepšit způsob, jakým na ně reagovat a jaký dopad mají na naši psychiku.

Psychickými obtížemi jsou často ohroženy děti, které nevyrostají v bezpečném a stabilním prostředí. Nicméně v posledních letech je více a více zřejmé, že duševní obtíže mohou potkat kohokoliv z nás, dospělé i děti z plně funkčních rodin.

Kde najít pomoc?

Krizovou podporu poskytují i webové stránky a aplikace, například Nevypust duši, Modrá linka nebo iniciativa Nepanikař, za kterými stojí experti v oblasti mentálního zdraví.

Účinnou pomoc ve snaze přestat se sebepoškozováním najde dospívající u psychologa. V případě náhlé krize je možné obrátit se na pracoviště, jako je třeba Centrum krizové intervence v pražských Bohnicích.

Své pocity mohou mladiství probrat také s operátory na Lince bezpečí (116 111 – ano-

nymní, pro děti a studující do 26 let), Lince první psychické pomoci (116 123) nebo Modré lince (549 241 010).

Výběr terapeuta usnadní například web Terapie.cz, kde je možné vybrat ze dvou stovek odborníků.

Hodnotné informace jsou též k dispozici na metodickém portále Opatrujte.se, který funguje pod Národním ústavem duševního zdraví. Na tomto portálu najdou zájemci mimo jiné standardizované testy, které se běžně používají pro autoscreening naší duševní kondice. Pokud se někdo necítí dobře, může se zde otestovat a rovnou dostane i doporučení konkrétních odborných služeb. Na této webové stránce lze nalézt také širokou škálu odborných kontaktů.

Závěrem doporučujeme – APLIKACE NEPANIKAŘ (Google play/AppStore/App-Gallery):

první psychická pomoc ZDARMA aplikace obsahuje 7 modulů – deprese, úzkost, sebepoškozování, myšlenky na sebevraždu a poruchy příjmu potravy + moje záznamy (nálada, spánek, deník) a kontakty na pomoc

praktické tipy a cvičení při nejčastějších psychických potížích tady a teď aplikace je pouze podpůrná, nenahrazuje odbornou pomoc, ale pomáhá v momentech, kdy psycholog ani psychiatr není právě dostupný

aplikaci můžete využívat offline, pouze pokud se chcete spojit s některou z chat poraden, musíte mít připojení k internetu aplikace fungují na zařízení s operačním systémem android 4.1 a vyšší nebo iOS 11.0 a vyšší

Opatrujte se! Duchaplné prožití postní doby přeji

František a Anežka

1. března 2023

165. KNIHA NUMERI

Numeri

Čtvrtá Mojžíšova kniha se v hebrejském kánonu nazývá stejně jako všechny knihy Tóry podle prvního slova, jímž začíná, v tomto případě Bemidbár, tedy „Na poušti“. Když byl v 1. století před Kristem dokončen překlad celého dnešního Starého Zákona do řečtiny, byla kniha nazvána dle obsahu Arithmoi, tedy Počty, do latinské Vulgáty pak přeloženo pod námi užívaným názvem Numeri. Je tím vyjádřena skutečnost, že v knize se dvakrát vyskytuje sčítání lidu, a to hned na úvod v první kapitole a následně v kapitole 26, pojednávající o rozdělení zaslíbené země mezi jednotlivé izraelské kmeny. Na rozdíl od předchozí knihy se zde nachází pestrější literární styl – vyprávění, poezie, prorocství, modlitba, kultická ustanovení i soupisy.

8. března 2023

166. IZRAELSKÉ KMENY

Čtvrtá kniha Mojžíšova, Numeri

Symbolicky lze rozdělit knihu Numeri na část, kde se setkáváme ještě se starým pokolením, které se lhalo již pod horou Sinaj, když nevydrželo čekat na Mojžíše, který jim měl přinést Boží představu o lidech, a na část, kdy je nový lid připraven vstoupit do zaslíbené země. První sčítání izraelských mužů od dvacetiletých výše na začátku knihy ukazuje, že nejpočetnějším izraelským kmenem je Juda, nejmenší počet bojeschopných mužů má zase kmen Manases. Do sčítání nejsou zahrnuti muži z kmene Levi, protože jim není dáno bojovat, nýbrž střežit čistý kult a chránit svatyni. Jako nejzranitelnější oblast, v níž se vyvolený lid bude potýkat s pokusem vzepřít se Božímu řádu, je uváděna oblast pohlavního života a manželství, jak dokazuje i epizoda, kdy se Izraelité nechají svést Moabkami. Na vstup do zaslíbené země se připravuje nové pokolení. V druhém sčítání jsou zvlášť spočítáni i levité, a to muži počínaje jedním měsícem života.

15. března 2023

167. PRVNÍ SČÍTÁNÍ

Numeri kap. 1

Než Izraelité vstoupí so zaslíbené země, Hospodin nařizuje spočítat všechny bojeschopné Izraelity počínaje dvaceti lety života. Jde o první sčítání od chvíle, kdy izraelský lid opustil dům otroctví, jak je zde nazýván Egypt. Paradoxem je, že egyptská

země je z pohledu putujícího na poušti, tedy lidu bez domova, představena jako dům. Toto přirovnání domovně tím více, že putující lid sám se má stát domem pro Hospodina, tedy příbytkem, kde bude On sám panovat a rozhodovat. To je také jediná podmínka, kterou dává pro možnost vstupu do zaslíbené země. Musejí pozorně naslouchat Božím příkazům, naučit se je rozeznávat od toho, co Božím není, a následně se pak podle nich řídit. Stejně jako kdysi Židé, i křesťané mají stejnou podmínku pro vstup do finálního Božího království, které je cílem našeho životního putování.

22. března 2023

168. ŘÁD PRO TÁBOŘENÍ A POCHOD

Numeri kap. 2

Ani putování nesmí být chaotické: lid, který Pán Bůh přijal za své vlastnictví a sám se stal jejich vůdcem, má reprezentovat dokonalost a řád, což v hebrejštině vyjadřuje synonymický výraz svatost a čistota. Tábor má proto geometrický tvar: v době vzniku této knihy byla geometrie považována za součást filozofického uvažování, přičemž středem čtverce nebo obdélníku býval vždy kruh. Tím je stan setkávání, viditelné znamení Boží přítomnosti. Aby se lid nepředháněl a nehádal, sám Bůh také stanoví pořadí kmenů při pochodu, přičemž nejpočetnější má jít vepředu jednak proto, aby před nepřitelem ukázal sílu svým počtem, jednak proto, že přežít pochod má zastoupení každého kmene. I během pochodu je uprostřed lidu archa Smlouvy, ze všech stran chráněná dalšími kmeny stejně jako Levité jako vyvolená část Izraele.

29. března 2023

169. SLUŽBA LEVIJCŮ A KNĚŽÍ

Numeri kap. 3

I mezi levity musí být jasně stanovený řád, přičemž jednotlivé složky tohoto kmene nemají zasahovat do pravomocí, které jim nebyly odevzdány Bohem skrze Mojžíše. Nejvyššího postavení se pochopitelně dostává synům Árona, tedy kněžím, z nichž bude vždy vybírán velekněz, pak levijci, posluhující ve svatyni, jakož i zasněžení prvorození, kteří mají posluhovat kněžím i levitům obecně. Počet prvorozených je evidentně symbolický a má naznačit, že každý prvorozený, nejen z řad Levitů, by měl být zařazen mezi ty, co se zříkají světského života a po celý život budou sloužit jedině Hospodinu. Toto zasněžení je však vykupováno obětími zvířaty, která jsou součástí majetku kmene Levi, aby byla postupně spalována jako celopla.

Opět se musíme vrátit k počátkům našeho rozboru samotné podstaty mše: tato vznikla z rozhodnutí Ježíše, nikoli apoštolů, proto se musí církev vždy vracet k původnímu výkladu, a nikoli k tomu, jaké výklady si za staletí o mši svatě vymysleli různí teologové či samotní duchovní. Každá doba s sebou přinášela určité priority, a to i v náboženské praxi. Mše by se však nikdy neměla stát obětí různých extrémů, které se čas od času objeví i dnes, a to v rámci katolické církve napříč zeměkoulí.

Nelze říct, který extrém je lepší, protože už v samotném slovu extrém je vyjádřeno pochybení a posunutí významu na anebo i za hranici, kam to Boží Syn určitě neumístil. Když zanechává lidstvu do konce jeho existence sám sebe jako pokrm pro ty, kteří mají a chtějí dál šířit jeho nauku, volí formu náboženské rodinné oslavy: pesachovou večeří, při níž se lidé ztiší, poslouchají Boží Slovo pod vedením otce domu, spolu se modlí a pak přijímají pokrm i nápoj. Zároveň to však není synagogální ani chrámová pobožnost, z níž se v co největší míře abstrahuje lidskost, aby se člověk za každou cenu dostal do mystického zážitku spojení s Bohem.

Mše svatá má, či spíše musí mít oba rozměry: Boží i lidský. A v obou rozměrech jde o rozvíjení komunitního vztahu. Aby při mši svatě přítomní usilovali o navázání a vyjádření jak vztahu s Bohem, tak i mezi sebou navzájem.

Proto je závěrečný obřad součástí mše a nelze z něho odcházet jen proto, že si někdo pomyslí, že to podstatné už skončilo a kecy pana faráře ho nezajímají. Zvláště nedělní mše svatá nemá skončit svatým přijímáním, ale naopak aby toto přijímání bylo svaté, musí se začít realizovat v první řadě ve společenství „svatých“, jak byli nazýváni v prvotní církvi samotní křesťané. Protože solí a kvasem země mohou být pouze společně, jeden s druhým, jako ecclesia.

Závěrečné slovo má tedy opět stejně jako úvod obsahovat srozumitelné slovo, pozdrav, povzbuzení, ale také ohlášky nejen o tom, jaký je v týdnu svátek či kdy jsou mše svaté, ale i to, jak a kde bude konkrétní farnost spolu něco podnikat a vydávat svědectví světu. A do tohoto svědectví se má zapojit každý.

A protože jde o závěrečnou část mše svaté, po ní už nemá v kostele následovat vůbec nic, žádné litanie, růženc, výstav Eucharistie, dlouhé soukromé modlitby. „Jděte ve jménu Páně“ je výzva, poslání, misie. Věřím, že není mezi námi nikdo, kdo si myslí, že toto poslání zvládne sám, bez ostatních.

Pokračování Všeobecných pokynů k římskému misálu:

B) Mše s jáhnem

171. Když je slavení eucharistie přítomen jáhen, oblečen v posvátná roucha ať vykonává svou službu. Jáhen:

- a) přisluhuje knězi a chodí po jeho boku;
- b) u oltáře přisluhuje jak u kalicha, tak u knihy;
- c) čte evangelium a na pokyn celebrujícího kněze může mít homilii (srov. č. 66);
- d) vhodnými pokyny řídí věřící lid a přednáší úmysly v přímluvách;
- e) pomáhá celebrujícímu knězi při podávání svatého přijímání a čistí a urovnává posvátné nádoby;
- f) když je to třeba, koná povinnosti ostatních přisluhujících, není-li nikdo z nich přítomen.

Úvodní obřady

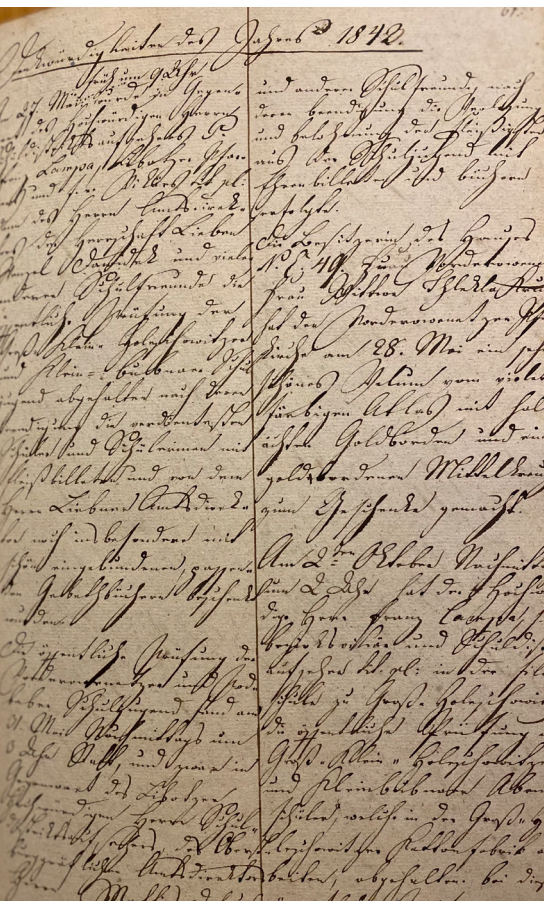
172. Jáhen nese poněkud pozdvížený evangeliař a jde k oltáři před knězem; jinak chodí po jeho boku.

173. Nese-li evangeliař, po příchodu k oltáři nedělá úklonu, přistoupí k němu, položí na něj evangeliař a zároveň s knězem uctí oltář políbením.

Pokud však evangeliař nenese, dělá před oltářem obvyklým způsobem spolu s knězem hlubokou úklonu a spolu s ním uctí oltář políbením.

Konečně, užívá-li se kadidla, přisluhuje knězi při vkládání kadidla a při okouřování kříže a oltáře.

174. Po okouření oltáře jde zároveň s knězem k sedadlu a tam se postaví po jeho boku, aby posloužil, když je to třeba.

str. 60 – slp. 2

11. října t. r. (1841, pozn.) ráčila Jeho Excelence pan Nejvyšší purkrabí v zápalu své obvyklé dobročinnosti poznovu obdarovat novými střevíci šest chlapců z farní školy v Předním ovenci, všechny to purkrabské poddané.

Pamětihodné události v roce 1842

str. 61 – slp. 1

27. března o deváté hodině ranní se za přítomnosti Nejdůstojnějšího pana okresního školního inspektora P. Františka Lampy, libockého faráře a p. t. arcibiskupského viká-

ře, jakož i pana ředitele správy statku Libeň Václava Davidka a mnoha dalších přátel školy, konala veřejná zkouška školní mládeže z Velkých i Malých Holešovic a Malých Buben, a po jejím zakončení byly nejúspěšnějším žákům a začkám odevzdány čestné diplomy o jejich píli. Od pana libeňského ředitele statku byli pak zvlášť obdarováni pro ně vhodnými, krásně vázanými modlitebními knížkami.

Veřejná zkouška školní mládeže z Předního Ovence a Podbaby se konala dne 31. května o třetí hodině odpolední, a sice v přítomnosti libockého Nejdůstojnějšího pana okresního školního inspektora, jakož i ředitele úřadu Nejvyššího purkrabí Matěje

str. 61 – slp. 1

Doležala a dalších přátel školy, po níž pak byla přečtena jména nejpilnějších žáků, kteří byli odměněni knihami a čestnými diplomy.

28. května darovala majitelka domu č. p. 49 v Předním Ovenci, vdova paní Tekla Krugová, kostelu v Předním Ovenci překrásné vélum z fialového atlasu s částečně zlatými bordurami a zlatým bordurovým křížem uprostřed.

2. října o druhé hodině odpolední konal Vedústojný pán František Lampa, p. t. knížecí arcibiskupský okrskový vikář a okresní školní inspektor, ve filiální škole ve Velkých Holešovicích veřejnou zkoušku Malo- a velkohoševických a malobubenských večerních školáků, kteří pracují v kartounce ve Velkých Holešovicích. Těto zkoušce byl přítomen majitel továrny ve Velkých Holešovicích pan Leopold Dormitzer, který na povzbuzení odměnil nejpilnější tovární dítko velmi krásně vázanými modlitebními knížkami.

foto: Mgr. Štěpán Duhán
transliterace, transkripce a překlad: PhDr. Miroslav Kunštát, Ph.D.

Křížová cesta / 3., 10., 17., 24., 31. 3. 2023

Čtrnáct zastavení křížové cesty a půl hodina osobního času – ve srovnání s dlouhotrvající a ukrutně vyčerpávající cestou, kterou absolvoval Ježíš s křížem na ramenu od paláce, v němž ho Pilát odsoudil na smrt, až na horu Kalvárie, kde byl ukřižován, je to směšné málo. Pobožnost, která vyzníká jako pomůcka pro křesťany, kteří chtěli vyjádřit vděčnost Božimu Synovi za to, že toto utrpení a smrt pro nás podstoupil. A zároveň jako malé odprošení za své opakující se hříchy, které jsou pravou příčinou jeho smrti. Každoročně se u Sv. Gotharda v postní době v pátek večer v 17 hodin koná křížová cesta a každoročně jsou zváni všichni farníci, aby přišli. Vyslechnou, resp. vyslechnete letos toto volání a tuto prosbu?

Jarní brigáda / 4. 3. 2023

Dvakrát ročně se farnost sejde na zahradě nikoli proto, aby zde něco slavila anebo se bavila, ale aby pracovala. Na jaře každá zahrada potřebuje péči: po zimě se musí připravit na setí i sázení, navíc v tomto období je půda ještě bez nového porostu, takže je lépe rozeznatelný každý kámen, sklo nebo jakákoli velká nečistota, která v půdě nemá co hledat. Po vykácení tří stromů bude zapotřebí navíc naštipat a uložit dříví na zimu, díky němuž můžeme nejen letošní, ale možná i dvě další zimy ušetřit na cenách za plyn. Celoročně se o zahradu stará otec Miloš a pomáhají mu Milena a Šárka, ale dvakrát za rok, na jaře a na podzim se pojďme o ni postarat my všichni spolu. Začínáme v 8 hodin a končíme společným obědem na Slamníku.

Duchovní obnova / 11. 3. 2023

Obnovit v sobě duchovní život natolik, aby se naše duše více přiblížila k Bohu: jde v podstatě o náročný proces, při němž se musí nejdříve člověk zbavit nánosu toho všeho, co ho od Boha mohlo vzdálit (i když člověk sám ten pocit vzdálení vůbec nemusí mít), aby následně mohl více vidět věci Boží. Samotný křest anebo přijímání svátostí ještě neznamenají, že nemůžeme podléhat pokušení Bohu vnucovat své představy, jako tomu bylo i u apoštola Petra, jenž přesvědčoval samotného Krista, že utrpení a kříž nejsou potřebné. Duchovní obnovu má vždy vést zkušený křesťan, ideálně duchovní. Letos se toho u nás ujme významný teolog profesor Tomáš Petráček, začíná se v 8:45 a končíme v poledne mší svatou.

Pomazání nemocných / 12. 3. 2023

Jde o svátost, kterou z pověření Ježíšova udělovali už apoštolové vážně nemocným, kteří se přiblížili k závěru svého života a odchodu na věčnost. Právě toto je cílová skupina pomazání nemocných i dnes: vážně nemocní a senioři, kteří jsou ochotni si přiznat, že žijí už pouze díky lékům, které jim upravují tlak anebo činnost jiných důležitých orgánů. Po dosažení 75 let živo-

ta je to víceméně již každý senior; i když se cítí fit, věk neoklame a jeho organismus je na odchodu. Svátost nemocných bude udělována při obou nedělních mších a dříve, než ji někdo přijme, by se měl očistit od svých hříchů ve svátosti smíření, tedy v předchozích dnech přistoupit ke zpovědi.

Synodální setkání / 16. 3. 2023

Začátkem února Praha hostila zástupce 39 biskupských konferencí z Evropy, kteří přišli spolu projednat témata, která zaznívali mezi věřícími, která je trápí anebo zajímají, jimiž žijí a o nichž by chtěli diskutovat. Papež František svým rozhodnutím svolal synodu o synodalitě, tedy o jiném způsobu komunikace v církvi, překvapil, některé nepřijmě. Nezvrhne se tato diskuse ve snahu změnit církevní nauku? Dokáže rozeznat běžný laik, co je Boží, a co je lidské? Bát se však nemusí nikdo. Papež nesvolává koncil, pouze ten totiž může nastolovat dogmata a závazná morální stanoviska. Synoda nás učí diskutovat. I tehdy, když na různé věci máme odlišný názor. V Bubenci pokračujeme v tomto procesu ve čtvrtek 16. března v 18 hodin na faře. A přijít mohou i ti, kteří doposud netušili, o čem synoda je.

Kající pouť / 25. 3. 2023

Když člověk spáchá hřích, nestačí, že se z něho vyzpovídá. Jako projev díky za odpuštění (které by vůbec nemuselo nastat) má ze své vlastní vůle přidat nějaký větší skutek lásky či úkon nějaké oběti, která ho stojí čas, peníze, námahu, a především potlačuje jeho vlastní ego. Celá staletí lidé jako poděkování za odpuštění putovali pěšky na vzdálenější nebo bližší poutní místa. Někdy to trvalo měsíce, jindy několik dnů. Žádný autobus, žádné letadlo, žádné občerstvovací stánky. Odkázání na dobročinnost ostatních hodiny a dny kráčeli do poutního cíle, kde se modlili. Pouze malou ochutnávku pravé poutě bude pěstí pouť do Staré Boleslavi v sobotu na slavnost Zvěstování Páně. Sejdeme se na stanici metra Letňany.

Swap sportovních potřeb / 26. 3. 2023

Swap znamená výměna – jedni už něco nepoužívají a další by zase něco využili. Kde jinde než mezi křesťany by mělo platit, že se vzájemně obdarují, aniž by za to chtěli něco vydělat anebo vůbec pocítovat adresnou vděčnost? Před několika měsíci jsme úspěšně zvládli swap pánského a dámského oblečení: sešlo se mnoho krásných oděvů, z nichž se většina zase dostala k jiným lidem z farnosti a vesele jej dál nosí. Šetříme tím nejen penězky, ale i přírodu a klima. Tentokrát před druhou nedělní mší bude na zahradě pověřená osoba přebírat veškeré pěkné sportovní vybavení na léto, zimu, do hor i na vodu... Během své svatě jej rozloží po kostelní zahradě tak přehledně, aby se po skončení mše mohl kdokoli sem zase vrátit a vzít si to, co potřebuje. Zkrátka farní swap.

MŠE SVATÉ V KOSTELE SV. GOTHARDA

úterý 17:30
 středa 17:30
 čtvrtek 6:30
 pátek 17:30
neděle 9:00
10:30

ÚŘEDNÍ HODINY V KANCELÁŘI

středa 14:30–16:45

OTEVŘENÝ KOSTEL

pátek 15:00–17:00

ZPOVÍDÁNÍ

30 minut před každou mší kromě prvního pátku a neděle

PRAVIDELNÉ AKTIVITY

zkouška sboru	pondělí 18:30
modlitba růžence	úterý 17:00
biblický večer	středa 18:30
náboženství dětí	skupina A: úterý 15:00
	skupina B: úterý 16:00
	skupina C: úterý 17:00

AKCE MĚSÍCE

3., 10., 17., 24., 31. 3. 2023	křížová cesta (17:00)
4. 3. 2023	úklid kostela a jarní brigáda (8:00)
6. 3. 2023	Modlitba za Dominikánskou republiku (18:15)
11. 3. 2023	postní duchovní obnova (9:00)
12. 3. 2023	pomazání nemocných (9:00; 10:30)
12. 3. 2023	sbírka do Fondu sv. Vojtěcha (9:00; 10:30)
16. 3. 2023	farní synodální setkání (18:00)
19. 3. 2023	příprava k biřmování 3 (15:00)
20. 3. 2023	slavnost sv. Josefa (17:30)
21. 3. 2023	příprava k manželství III. (18:30)
25. 3. 2023	pěší pouť do Staré Boleslavi (8:00)
26. 3. 2023	swap sportovního vybavení (11:30)
31. 3. 2023	návštěva starých a nemocných farníků (8:30)

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Na provoz farnosti a její opravy lze přispět pravidelnou kostelní sbírkou, ale i elektronickou platbou prostřednictvím QR kódu, jenž se nachází na zdi u vchodu do kostela, na webu farnosti v sekci Kontakty anebo i zde na této stránce: stačí ho načíst v aplikaci mobilního bankovníctví: přednastavená částka, kterou každý může upravit dle svých možností, je 100.- Kč.

Můžete-li přispět na chod farnosti anebo na některou oblast jejich aktivit finančním darem, můžete tak učinit anonymně do některé kasičky kostela ve zdi anebo jednorázovým převodem či trvalým příkazem na číslo účtu farnosti 201333389/0800, vedeného v České spořitelně. Účel tohoto příspěvku vyjadřuje zvolený variační symbol (VS):

- a) oprava elektřiny, topení, nutná údržba: VS 5052018
- b) běžný provoz kostela a aktivity farnosti: VS 3032019
- c) charitativní a humanitární projekty: VS 1012020

běžný provoz kostela
a aktivity farnosti

oprava elektřiny, topení
a úprava sakristie

†ubeneč

Farnost sv. Gotharda Praha – Bubeneč
 Krupkovo nám. 32/6, 160 00 Praha 6
 e-mail: farnost.bubeneč@gmail.com
 IČ: 61380288, č. účtu: ČS 201333389/0800
 farář P. Miloš Szabo, mobil: 731 625 968
 www.farnostbubeneč.cz FB: Farnost Bubeneč